ROBOTNIK

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!
NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

CENTRALNY ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ (LEWICY)

Rok V — Warszawa, dnia 1 października 1944 r. — Nr 167

DO SPOŁECZEŃSTWA STOLICY!

Walka, jaką 8 tygodni toczy bohatersko społeczeństwo Warszawy, weszła w fazę decydującą. Armia Czerwona i Wojsko Polskie niosą pomoc i odsiecz umęczonej Stolicy, przygotowują ostateczne uderzenie, które przyniesie nam Wolność.

Nietylko Warszawa, ale i cała Polska staje dziś w obliczu decydujących chwil. Dzięki zwycięstwom sojuszniczej Armii Czerwonej, dzięki męstwu współdziałającego z nią Wojska Polskiego wkrótce już cała Polska odetchnie Wolnością, powstanie z gruzów, aby tworzyć nowe niepodległe życie.

W obliczu zadań, jakie stoją przed nami, — doprowadzenie do końca walki z krwawym okupantem, uwolnienie polskiej ziemi, aż do ostatniego skrawka z pod jarzma hitlerowskiego, oraz wzniesienie zrębów silnej, niepodległej i demokratycznej Polski, należy skupić wszystkie żywe i twórcze siły Narodu Polskiego. Nie interesy partii, grup, czy jednostek, lecz interes Narodu i Państwa Polskiego musi wskazywać nam drogę.

Wbrew tym wszystkim, którzy dziś jeszcze z krwi i cierpień Narodu pragną uczynić atut dla wąskich rozgrywek partyjnych, wszystkie ugrupowania demokratyczne Stolicy, spojone wspólnotą walki, stworzyły Powstańcze Porozumienie Demokratyczne.

Powstańcze Porozumienie Demokratyczne uznaje Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego za władzę wykonawczą Narodu. Powstańcze Porozumienie Demokratyczne staje na tej drodze, po której kroczy PKWN. — drodze współdziałania ze wszystkimi państwami sojuszniczymi, przede wszystkiem zaś bliskiej współpracy ze Związkiem Sowieckim. Tylko w zgodnej sąsiedzkiej współpracy ze Związkiem Sowieckim Polska może odzyskać wydarte jej ziemie zachodnie i uregulować sprawę naszych granic wschodnich i północnych, oraz zabezpieczyć się przed nową katastrofą niemieckiej agresji.

Powstańcze Porozumienie Demokratyczne, zwracając dziś wszystkie swe siły do walk na barykadach Warszawy, współdziała ze spieszącym na odsiecz Wojskiem Polskim i Armią Czerwoną. Wyrazem tego współdziałania jest podporządkowanie połączonych sił zbrojnych AL, PAL i KB gen. Roli-Żymirskiemu.

Po uwolnieniu Stolicy organizacje skupione w PPD staną do pracy nad odbudową i przebudową Polski w duchu społecznej sprawiedliwości, prowadzącej do utrwalenia ustroju demokracji i wolności, poprzez głębokie reformy, uznanie pracy, jako jedynego tytułu do udziału w dochodzie społecznym. Staną do pracy prowadzonej już dziś przez PKWN na ziemiach wyzwolonych.

Jednocząc swe wysiłki z Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego — PPD wzywa wszystkie ugrupowania i organizacje polityczne, aby wyzwoliły się z pod presji szkodliwych i sprzecznych z interesem Narodu koncepcji, łączyły się z PPD, stawały do rzetelnej i trwałej współpracy z PKWN. nad wyzwoleniem i odbudową Wolnej, Niepodległej i Sprawiedliwej Polski Ludowej.

Powstańcze Porozumienie Demokratyczne.

Przedstawiciele KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ
CENTRALNY KOMITET LUDOWY
Centralizacji Stronnictw Demokratycznych Socjalistycznych i Syndykalistycznych
RADA OBRONY NARODU
CENTRALNY KOMITET MŁODZIEŻY

NA FRONCIE WARSZAWY

Śródmieście. Położenie terenowe bez zmian. W ciągu dnia przedwczorajszego i ub. nocy oddziały nasze przeprowadziły szereg akcji ogniowych z granatników i broni panc. Między innymi ostrzelano ponownie piechotę niemiecką na Politechnice oraz stanowiska broni maszynowej na barykadzie Marszałkowska — Al. Sikorskiego. W godz. popoł. nasza bateria granatników prowadziła ogień nękający na gmach, podwórze i wyjście Muzeum Narodow. Ogniem panc. zniszczyliśmy nową strzelnicę npla w bunkrze przy Al. Sikorskiego 31 oraz celnym ogniem ostrzelaliśmy bunkier w parku Ujazdowskim. Patrole niemieckie wysunięte w kierunku Zakł. Głuchoniemych oraz ul. Książęcej zostały przez nas spędzone.

Żoliborz. W dniu wczorajszym Niemcy ostrzeliwali cały Żoliborz silnym ogniem artylerii, która strzelała przeważnie pociskami zapalającymi. W ciągu dnia dwukrotnie nalot Stukasów w osłonie myśliwców. W godz. porannych stwierdzono koncentrację piechoty niemieckiej w rej. Instytutu Chemicznego i Marymontu. Dla sytuacji na Żoliborzu charakterystyczna jest silna akcja ogniowa npla, natomiast znacznie skromniejsze natarcia piechoty.

EDEN O SPRAWIE POLSKIEJ

W czasie debaty w Izbie Gmin nad sprawami polskiemi w wyniku przemówienia premiera Churchilla, min. Eden oświadczył, że sprawa polska była przedmiotem największej troski i najusilniejszych prac rządu brytyjskiego. Anglia związana traktatami z Polską i ZSRR doprowadzi do rozwiązania, do którego zobowiązała się, t. j. do utworzenia silnej i niepodległej Polski, mogącej odegrać swą rolę wśród innych narodów. Najważniejszym czynnikiem porozumienia w zagadnieniu polsko-rosyjskim jest fakt, że niema żadnej gwarancji trwałego pokoju, jeśli W. Brytania, St. Zjednoczone i Rosja nie będą współpracować ze sobą w ścisłej zgodzie.

PLAN KAPITULACJI NIEMIEC

Europejski Komitet Doradczy anglo amerykańsko-sowiecki opracował większość prac związanych z planem bezwzględnej kapitulacji Niemiec. Plan ten przewiduje: 1) zakończenie wojny bezwzględną kapitulacją, przytym rząd i dowództwo niemieckie muszą uznać zupełną klęskę sił zbrojnych; 2) Niemcy muszą być stuprocentowo zdemilitaryzowane; 3) wschodnia część Niemiec będzie okupowana przez wojska sowieckie, strefa północno-zachodnia przez wojska brytyjskie i południowo-zachodnia przez wojska amerykańskie. Berlin będzie podzielony również na trzy strefy okupacyjne; 4) najwyższa władza w Niemczech po kapitulacji będzie sprawowana przez Radę Kontrolną w składzie trzech naczelnych szefów alianckich.

Z FRONTÓW

— Radio lubelskie dnia 29 b. m. podało, że Wojsko Polskie na zach. brzegu Wisły odparło 26 ataków nieprzyjacielskich.

— Specjalny komunikat moskiewski podaje, że cała Estonia oczyszczona została od wojsk niemieckich.

— Wojska sowieckie w rej. nadbrzeżnym zatoki ryskiej wlamały się do pierwszej linii okopów niemieckich. Silnie umocniony nieprzyjaciel, wykorzystując bagnisty i zalesiony teren, stawia zacięty opór.

— Na południowym froncie wojska sow. przekroczyły Prut.

— Na froncie zach. rozpoczęły się decydujące walki o Calais, które zostało już całkowicie otoczone. Wojska alianckie zdobyły wszystkie wzniesienia panujące nad miastem oraz cytadelę.